

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Det unge Blod

Citation: Brandes, Edvard: "Det unge Blod", i Brandes, Edvard: *Det unge Blod*, 1899, s. 136.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandesed_06-shoot-idm140623153270080.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Det unge Blod

De længtes begge efter de livsalige Timer de tilbragte med hinanden i det stille Soveværelse. Og de havde let for at mødes. Hellen var vant til at gaa og komme i sit Hus, som hun vilde, hendes Mand var desuden meget borte i Forretninger, ofte fra tidlig Morgen til sen Middag — og til Gengæld var Andreas, uhindret af Mennesker eller Forretning, altid hjemme, altid paa sin Post. De havde jo nemlig Telefonen, som hverken den fremstræbende Læge Dr. Kappen eller den *smarte* Forretningsmand, Grosserer Cramer havde undladt at anbringe i deres Boliger. Ved dens Hjælp underholdt Hellen og Andreas en stadig Forbindelse, og de var istand til at ansætte deres Stævnemøder med nogle Minuters Varsel, ikke længere Tidsfrist end Hellen behøvede for at naa fra Bredgade til Nybrogade med en Sporvogn eller tilfods. Hellen erklærede, at nu først forstod hun Telefonens sande Nytte: den var utvivlsomt opfundet alene for Elskende, og hun anførte mange verdensberømte Katastrofer som Vidnesbyrd om, hvorledes Telefonen maatte omdanne Kærlighedshistoriens Udvikling og Karakter; hverken Romeo og Julie eller Hagbarth og Signe vilde kommet saa ulykkeligt afsted, hvis Julie kunde telefoneret sit Forehavende til Romeo eller Hagbarth underrettet Signe telefonisk om Familiens Anslag.